

Champions of the Faith

His Eminence

Metropolitan Antony

His Eminence Metropolitan Antony – secular John Scharba – was born on 30 January 1947 to John and Dorothy Scharba, the eldest of five siblings. He was baptized on 23 March 1947 in St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Parish, Sharon, PA. He received his elementary and secondary education in the Sharpville, PA school system and his religious education in St. John Parish.

Young John began receiving a call to the holy priesthood at a very young age and was involved in the youth and young adult groups in his parish, but upon his graduation from high school, he decided to test his “call” by enrolling in Pennsylvania’s Edinboro State University to prepare for a worldly career as a foreign journalist. After two years our Lord made it abundantly clear to him that he was on the wrong path and led him to St. Andrew College-Seminary in Winnipeg, Manitoba, Canada – the only Ukrainian Orthodox Seminary existing in the free world at the time. He simultaneously enrolled at the University of Manitoba, the campus of which is the location of St. Andrew Seminary. He graduated from the University of Manitoba in 1970 with a Bachelor of Arts in Sociology and then in 1971 completed his studies at St. Andrew Seminary receiving a Bachelor of Divinity – the equivalent of today’s Master of Divinity in most seminaries. He remained in Winnipeg, having accepted an offer to become the Dean of Residence for St. Andrew College – a residence for both theology students and Orthodox and some non-Orthodox students of the University of Manitoba.

John was ordained to the Holy Deaconate on 1 October 1972 by then Bishop Constantine at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral, Parma, OH and then to the Holy Priesthood on 26 November 1972, again by Bishop Constantine, in his home parish of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church, Sharon, PA.

He was assigned to his first parish – St. Vladimir UOC, Ambridge, PA in December of 1972 and remained there for four years. Fr. John was then transferred to St. Michael Ukrainian Orthodox Parish, Hammond, IN where he served for the next nine years. He was very much involved with the youth of his parishes and within the Ukrainian Orthodox Metropolia. He served as Spiritual Advisor for the Ukrainian Orthodox camping program at Camp Kon-O-Kwee in Western, PA. He also served for ten years as the Spiritual Advisor of the Jr. Ukrainian Orthodox League of the USA and for ten years as Chairman of the Sr. Ukrainian Orthodox League’s Clergy Candidate Commission, which administered the Metropolitan John Theodorovich Scholarship Fund in support of the Church’s seminarians.

During his pastorate at St. Michael Parish, Hammond, Fr. John continued his education in the Graduate School of Theology at Loyola University, Chicago and at Purdue University in Indiana in the Graduate School of Educational Counseling, both of which enhance his pastoral ministry in very particular ways, providing insight into comparative theology and the very secular educational system of our nation, which has served him well in his parish and seminary education responsibilities.

At the regular Church Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in 1981, Fr. John was elected as a bishop of the Church. In 1982 he was tonsured as a monastic and in 1985 with the monastic name Antony – after St. Anthony the Great, whose feast day falls exactly on the Bishop’s birthday and he was then elevated to the rank of Archimandrite in May of 1983. He remained serving as pastor of his parish until 6 October 1985, when he was consecrated as Bishop at St. Andrew Memorial Church at the Ukrainian Orthodox Church’s Metropolia Center in South Bound Brook, NJ. He was immediately assigned as Rector and Administrator of St. Sophia Seminary where he served through 1989. In addition to this he assumed the Editorship of the English edition of the Ukrainian Orthodox Word, the official publication of the Church and later accepted the editorship of the finally combined Ukrainian/English publication, which exists today.

Bishop Antony was asked and agreed to fill a void in the life of the Ukrainian Orthodox Eparchy of Australia and New Zealand in 1989 and served as Bishop there in addition to his responsibilities to his Church in the USA. He served in this capacity through 1997 when another hierarch from Europe was assigned to relieve him of this enormous responsibility. During his service in Australia, he was able to diligently progress toward and accomplish the unification of the two Ukrainian Orthodox dioceses that existed for decades into a single church. During these difficult years of constant travel, Bishop Antony was elevated to the rank of Archbishop by the Council of Bishops of the UOC of USA.

Once Ukraine became an independent nation following the collapse of the Soviet Union and the Ukrainian Orthodox Church was reborn, Archbishop Antony has accompanied his brother bishops on many journeys to the faithful of the nation. The majority of these trips included the delivery of millions of dollars’ worth of aide of all kinds to the faithful and the need y of the nation – including religious educational materials, prayer books, medical supplies, opening of soup kitchens, aid for the rebuilding of Churches in both urban and rural village settings. The Archbishop continually reminds the faithful of his Church that their Christian responsibility means so much more than simply attending Church on a Sunday morning and making a small donation. He invites them to reach out with their physical beings to help heal those who need healing with a willingness to deny themselves for the sake of others.

From 1994 to the present day Archbishop Antony has served as Vice-Chair of the Board of Trustees of St. Sophia Seminary and in 1995 he was elected by the Regular Sobor of the UOC of USA as President of the Consistory – Chief Administrative Officer for

the Metropolia. He continues to serve in this capacity today. He accompanied Metropolitan Constantine when invited by the Ecumenical Patriarchate in 1994 to discussions about the renewal of the ancient relationship between the Ukrainian Orthodox Church and the Patriarchate, which dates back to the year 988, when Ukraine accepted the Holy Orthodox Faith as its own under then Prince Volodymyr the Great. These discussions led to the acceptance, on the Sunday of Orthodoxy 1995, under the omophorion of Ecumenical Patriarch Bartholomew I of the Ukrainian Orthodox Churches in the Diaspora and their hierarchs taking their rightful place

at the Altar of our Lord, alongside their brother Orthodox Hierarchs throughout the Orthodox world. His All-Holiness and the Great and Holy Synod of Constantinople formally elected and ritually included Archbishop Antony in the Diptychs of Holy Orthodoxy as titular Archbishop of the ancient See of Hierapolis.

One of the greatest accomplishments during this period through the combined efforts of Archbishop Antony, representing the Council of Bishops of the UOC of USA, and Bishop Vsevolod of the Ukrainian Orthodox Church in America, the two existing Ukrainian Orthodox Jurisdictions in the USA were finally and irrevocably united after decades of failed attempts. This is seen by the faithful of both churches as an accomplishment that united brothers and sisters once again – and even those of specific birth families who were separated from one another.

If one would ask Archbishop Antony what he felt his best efforts accomplished, he would respond immediately that it is the division of the UOC ministry into various Consistory Offices of Ministry, led by competent individuals and volunteers. He is most emotional about his establishment in 2003 of the Orycia Federwicz and Natalie Dedeluk Orphanage Adoption Program in Ukraine, named after the two California sisters who contributed the initial grant to make the program possible. The church adopted three of the most remote and underdeveloped orphanages – with the most severely mentally and physically handicapped children who were placed there by the Soviets out of sight – and unfortunately out of mind. Each year college student missionary teams travel to visit these orphanages to renovate buildings, purchase necessary items and most importantly to interact with and love the more than 300 children living in them.

The Archbishop and the Consistory he leads are now in the process of establishing a new mission effort – right here in the USA – to the people of Appalachia.

The 1998 Sobor of the UOC of USA initiated the development of a new History and Education Complex at the Metropolia Center. Archbishop Antony leads this continuing project, which will include an Archive and Research Center in memory of Metropolitan Andrew Kuschak, the Seminary/Church Library in Memory of Metropolitan John Theodorovich and the Ukrainian Museum of New Jersey in Memory of Metropolitan/Patriarch Mstyslay. At the first meeting of the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of North and Central America in 2010, Archbishop Antony was elected as Treasurer of the Assembly and heads the Committee for Financial Affairs. Archbishop Antony celebrated the 25th anniversary of his Episcopal Consecration in 2010 and will celebrate the 40th anniversary of Priesthood in 2012.

Following the repose of Metropolitan Constantine of blessed memory (21 May, 2012), the Archbishop assumed the responsibilities of the Locum Tenens of the Metropolia See of the UOC of the USA.

During the Extraordinary Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of the USA (October 6, 2012), His Eminence Archbishop Antony was nominated and elected as Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

On Saturday, January 26, 2013 - His Eminence Metropolitan Antony was formally Enthroned as the 4th Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in St. Andrew the First Called Apostle Ukrainian Orthodox Cathedral in Silver Spring, MD. In the presence of 20 hierarchs, representing various Orthodox jurisdictions of North America and representatives of Catholic and other Christian communities, His Eminence received his Archpastoral staff of the Prime Hierarchy of the Church and was greeted by His Eminence Archbishop Demetrios of the Greek Orthodox Archdiocese of America, who is also the Exarch of the Ecumenical Patriarchate. Archbishop Demetrios conveyed formal and private greetings of His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I to the new Metropolitan of the UOC of the USA.

Vладыка Antony has experienced many things so far in this life. What stands out to you? As we have been discussing how to become a champion of the faith, how has His Eminence exemplified some of the traits of a champion?

Champions of the Faith

His Eminence

Metropolitan Antony

Високопреосвященніший Митрополит Антоній, світське ім'я — Іван Щерба, народився 30 січня 1947 року у родині Доротеї та Івана Щерби, він був найстаршим із п'яти братів та сестер. 23 березня 1947 року його охрестили в українській православній церкві св. Івана Хрестителя, що в м. Шерон штату Пенсильванії. Початкову та середню освіту він здобув у місті Шарпсвілл штату Пенсильванії, а також відвідував школу при парафії св. Івана, де освоював засади релігії. Молодий Іван відчув покликання до священства ще в дуже молодому віці, будучи залученим до групи молоді та юнацтва при парафії. Проте після закінчення школи він вирішив випробувати своє покликання, вступивши до Університету Едінборо штату Пенсильванії, де готувався до світової кар'єри іноземного журналіста. Та все ж таки після двох років Господь дав зрозуміти йому, що весь цей час він перебував на хибному шляху і спровадив його до Канади, до коледжу-семінарії св. Андрія в місті Вінніпег штату Манітоба — єдиної на той час семінарії в цілому вільному світі. Одночасно він вступив до Університету штату Манітоба, на території якого знаходилася семінарія св. Андрія. У 1970 році він закінчив цей Університет з кваліфікацією бакалавра мистецтва та соціології, а у 1971 році завершив своє навчання у семінарії св. Андрія і отримав кваліфікацію бакалавра богослов'я, рівноцінну теперішній кваліфікації магістра богослов'я більшості семінарій. Згодом Іванові запропонували залишитися і стати деканом студентського життя коледжу св. Андрія, де проживали православні та неправославні студенти Університету Манітоби. Він прийняв цю пропозицію.

1 жовтня 1972 року в катедрі св. Володимира міста Парми шта ту Огайо Іван був висвячений на диякона тоді ще єпископом Константином, а згодом 26 листопада 1972 року в своїй рідній парафії св. Івана Хрестителя був висвячений на

священника знову ж таки єпископом Константином.

Першою парафією, настоятелем якої о. Іван став, була церква св. Володимира міста Ембрідж штату Пенсильванії. Своє служіння там він розпочав у грудні 1972 року і продовжував там служити протягом чотирьох років. Тоді о. Іван був переведений до парафії св. Михаїла, що у м. Хаммонд штату Індіана, де служив протягом наступних дев'яти років. Весь цей час він був залучений до співпраці з молоддю як в межах своєї парафії, так і загалом в цілій Українській Православній Митрополії. Він служив як духовний радник для української православної табірної програми табору Кон-О-Кві, що в м. Вестерн штату Пенсильванії. Протягом десяти років очолював Комісію кандидатів до священства Старшої української православної ліги, що управляла та опікувалася стипендійним фондом ім. Митрополита Івана Теодоровича для підтримки семінаристів нашої Церкви, а також був духовним радником для юнацької української православної ліги США.

На протязі свого служіння у церкві св. Михаїла, о. Іван продовжував здобувати освіту в вищій Богословській школі при Університеті Лойола міста Чікаго, а також в університеті Пердю штату Індіана. Навчання в обох закладах ще більше збагатило та удосконалило його пастирське служіння в особливий спосіб, ввело його в краще розуміння порівняльної теології та світської освітньої системи нашої нації, що прислужилося йому успіхом у служінні парафії та згодом при викладацькій діяльності в семінарії.

У 1981 році під час чергового звичайного Собору УПЦ США отця Івана обрали єпископом Церкви. У 1982 році був пострижений у монахи, а через рік у травні був піднесений до сану архимандрита. Після того у 1985 році прийняв монаше ім'я Антоній, на честь святого Антонія Великого, в день якого і народився сам владика. Він продовжував служити в своїй парафії вже як Архимандрит до 6 жовтня 1985 — моменту його освячення на єпископа у церкві-пам'ятнику св. Андрія при центрі Митрополії УПЦ США у м. Саут Баунд Брук штату Нью- Джерсі. Одразу після того владика був призначений Ректором Свято- Софіївської семінарії, де він служив включно до 1989 року. Одночасно владика Антоній був призначений на посаду редактора англійського видання "Українського Православного Слова", офіційної публікації нашої Церкви, яка пізніше була прийнята як комбінована українсько-англійська публікація, що ми маємо тепер.

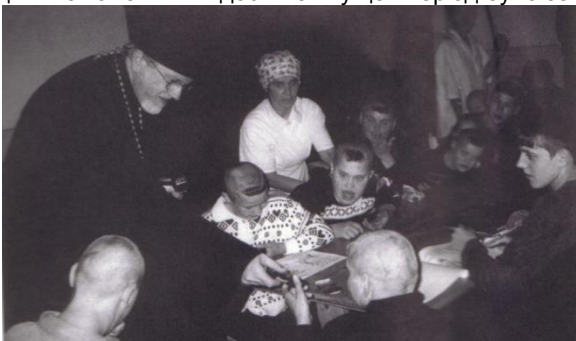
Владика Антоній у 1989 році погодився на пропозицію заповнити порожнечу у житті Української Православної Єпархії Австралії та Нової Зеландії і служити там як правлячий ієрей в додаток до його відповідальностей в Церкві США. У такому дусі він служив включно до 1997 року, поки інший ієрарх з Європи не був призначений замінити його та звільнити від величезних обов'язків. За період служіння в Австралії, владика старанно здійснював прогрес та добився об'єднання двох Українських Православних Єпархій, які десятиліття існували окремо. У період цих складних років під час постійних подорожей Владика Єпископ Антоній був піднесений до рангу Архієпископа Собором Єпископів УПЦ США.

Після краху Радянського Союзу, з прийняттям незалежності України, відродилася й Українська Православна Церква. Архієпископ Антоній разом зі своїми братами єпископами почав здійснювати багато подорожей до вірних України. До більшості цих подорожей входила також доставка до України різної матеріальної допомоги вартістю мільйонів доларів, включаючи різноманітні релігійно-освітні матеріали, молитовники, медикаменти, все необхідне для відкриття їдалень для бідних похилого віку та допомога для відбудови церков у містах та селах. Архієпископ продовжував залишатися вірним своїй Церкві, християнська відповідальність в якій є значно більшою, ніж маленька пожертва чи просто відвідування церкви у неділю зранку. Кожного разу він закликав християн простягнути руку допомоги, допомогти вилікуватися тим, хто потребує цього з готовністю пожертвувати собою заради іншого. З 1994 року і до сьогоднішнього дня владика Митрополит Антоній був заступником Голови Опікунської Ради семінарії св. Софії, а у 1995 році був обраний на звичайному Соборі УПЦ США головою Консисторії — головного адміністративного органу Митрополії. У такому дусі він продовжує працювати та служити до сьогодні.

У 1994 році Владика супроводжував Митрополита Константина до Вселенського Патріархату, який був запрошений туди для обговорення відновлення давніх зв'язків між УПЦ та Патріархатом, які давною сягають до 988 року, коли Україна приймала Християнську Православну Віру за правління князя Володимира Великого. Це обговорення призвело до того, що у 1995 році у Неділю Православ'я, УПЦ діаспори стала під омофором Вселенського Патріарха Варфоломія I, а її ієрархи зайняли правильне місце біля Престолу Господа нашого, разом з братами православними ієрархами цілого православного світу. Його Всесвятість та Величність та святий Синод Костантинополя офіційно вибрали та ввели Архієпископа Антонія у диптихи Святого Православ'я як титулованого Архієпископа.

Одним із найбільших досягнень у цей період було збирання до купи всіх зусиль Владика Антонія - представника Собору Єпископів УПЦ США та Владика Всеволода УПЦ в Америці, які змогли нарешті об'єднати ці дві юрисдикції, після довгих намагань. Для вірних обох церков це було великим досягненням, що брати та сестри та навіть ті, що належали до однієї родини, але були відділені одні від одних, знову об'єдналися.

Якщо хтось запитає владика Антонія, що, на його думку, є найбільшим його досягненням, він незадумуючись відповість, що це поділ організації УПЦ на різні Офіси Консисторії під керівництвом компетентних осіб та волонтерів. Найбільше зворушений владика заснуванням у 2003 році Програми усиновлення дітей інтернатів України ім. Орісї Федервич та Наталії Деделюк — двох сестер з Каліфорнії, які надали кошти для заснування та введення в дію цієї програми. Церква взяла під свою

опіку три найбільш віддалені та слабзорозвинені інтернати, де перебувають діти з найбільш важкими фізичними та психічними захворюваннями та відхиленнями, які є непоміченими та, на жаль, навіть не згадуваними ще з часів Радянського Союзу. Щороку студентські місії групи здійснюють подорож, щоб відвідати ці інтернати, оновити їхні будівлі, придбати все необхідне, а найголовніше взаємодіяти та дарувати любов більше як 300 дітям, які проживають там. На даний час архієпископ та Консисторія вводять у дію заснування нової місії тут, у США, для людей у горах Вірджинії.

У 1998 році на Соборі УПЦ США було розпочато розвиток нового Історичного та Освітнього Комплексу при Центрі Митрополії. Архієпископ Антоній сприяє продовженню цього проекту, який включатиме архів та пошуковий центр пам'яті Митрополита Андрія Куцака, семінарію та церковну бібліотеку пам'яті Митрополита Івана Теодоровича та український музей штату Нью-Джерсі пам'яті Патріарха Мстислава. На першому зібранні Асамблеї Канонічних Православних Єпископів Північної та Центральної Америки у 2010 році, Архієпископ Антоній був обраний Скарбником Асамблеї та главою Комітету фінансових справ. У 2010 році Владика Архієпископ Антоній відсвяткував 25-ту річницю свого єпископського служіння, а у 2012 році святкував 40-ву річницю священства.

Після упокоєння блаженної пам'яті Митрополита Константина (21 травня 2012) Архієпископ прийняв відповідальність Місцєблюстителя Митрополічного престолу УПЦ США.

Під час Надзвичайного Собору Української Православної Церкви США (6 жовтня 2012) Високопреосвященнішого Архієпископа Антонія вибрали Митрополитом Української Православної Церкви США. У суботу 26 січня 2013 р. відбулася офіційна інтронізація Високопреосвященного Митрополита Антонія як четвертого митрополита Української Православної Церкви США в Українській Православній Катедрі Св. Андрія Первозваного у м. Сілвер Спрінг штату Меріленд. У присутності 20 ієрархів з різних православних юрисдикцій Північної Америки та представників Католицьких і інших християнських громад, владика Антоній прийняв Архипастирський жезл Первоієрарха нашої Церкви і привітав його Високопреосвященніший Архієпископ Дмитрій з Грецької Православної Митрополії Америки, а також Екзарх Вселенського Патріархату. Архієпископ Дмитрій передав офіційне та особисте привітання від Святішого Вселенського Патріарха Варфоломія I до нового Митрополита УПЦ США.

Владика Антоній багато досягнув на своєму життєвому шляху. На що ви з вернули увагу? Ми обговорювали, як стати чемпіоном віри, як Високопреосвященний Владика продемонстрував деякі риси чемпіона?